

Divadlo Úsměv[®]
Divadelní agentura
Ludmily Frišenské

11

Jak si s dětmi zahrát pohádku
MAMINČIN SVÁTEK

Jak si s dětmi zahrát **pohádku**

MAMINČIN SVÁTEK

OSOBY:

KAŠPÁREK, ZDRAVĚNKA, KUBA, MAMINKA

ZAJÍČEK, MEDVĚD

VRÁNA, SLUNÍČKO

FIALKA, TRÁVA

SEDMIKRÁSKA, PAMPELIŠKA

POMNĚNKA, KONVALINKA

KOPRETINA, VLČÍ MÁK, CHRPA

(když je hodně dětí) doporučujeme 2-více KAŠPÁRKŮ,

ZAJÍČKŮ, VRAN, MEDVĚDŮ

KYTIČKY - děti stojí jako kytičky a tancují

KOSTÝMY:

KAŠPÁREK - červená čepička s rolničkami, červené tričko a kalhoty

MAMINKA - sukně, šátek, zástěra

ZDRAVĚNKA - sukýnka, tričko, zástěrka, copánky, culíky s mašlemi

KUBA - košile, tričko, kalhoty na kšandy, kšiltovka

ZAJÍČEK - hnědě oblečení, na hlavě čepička zajička

MEDVĚD - hnědě oblečení, na hlavě čepice medvěda

VRÁNA - černé, šedé oblečení, na hlavě čepice vrány

SLUNÍČKO - žluté oblečení, na hlavě čepice slunce

KYTIČKY - oblečení v barvě kytky a na hlavě charakteristický klobouček

REKVIZITY:

Míč, kytičky

SCÉNKA:

- I. kruh: Kašpárci
- II. kruh: Kytičky
- III. kruh: Les
- IV. kruh: Kuba
- V. kruh: Medvěd, Sluníčko
- VI. kruh: Zajíček
- VII. kruh: Maminka, Zdravěnka
- VIII. kruh: Světnička

STRUČNÝ DĚJ:

Zdravěnka a Kuba si hrají. Zdravěnka už si nechce hrát. Kuba se diví, co je přednějšího než hra s míčem.

Zdravěnka mu vysvětlí, že musí přichystat pro maminku k svátku maminek ten NEJVĚTŠÍ a NEJKRÁSNĚJŠÍ dárek. Kubovi ale neprozradí co to bude. Kuba neví, netuší. Tak jde na radu k zajíčkovi, medvědovi a k vráně.

A když na to nemůžou přijít, vydá se s vránou, sledovat tajně Zdravěnku. Jsou ale překvapeni. Že to není nic za peníze, ale uklizené pokojíčky a kytička. Vrána si také jednu kytku pro svoji vrání maminku vezme. Pak Kuba i Zdravěnka překvapí maminku. Dávají ji květinčky a zpívají písničku. Pro maminku je to ten největší a nejkrásnější dárek. Její hodné děti.

MAMINČIN SVÁTEK

ROZMÍSTĚNÍ DĚTÍ:

VIII.
SVĚTNIČKA

VII.
MAMINKA
ZDRAVĚNKA

VI.
ZAJÍČEK

V.
MEDVĚD,
SLUNÍČKO

IV.
KUBA

III.
LES

II.
KYTIČKY

I.
KAŠPÁREK

Všichni jsou společně na scéně. Ten kdo nevystupuje sedí tiše ve svém kruhu. (kruhy dětem namalujte nebo použijte obruče) Kdo vystupuje vstane a popojde dopředu, kde se vše odehrává mimo ve světelnice.

(Přichází Kašpárek(ci) se zvonečkem, tleská a zpívá. Zpívají všechny děti.)

1 Hudba První, druhý, třetí, pojdte s námi děti, do divadla s úsměvem. První, druhý, třetí, pojdte s námi děti, pohádku Vám předvedem. Dobrý, dobrý, dobrý den. Jsme divadlo s úsměvem. Dobrý, dobrý, dobrý den s Kašpárkem k Vám přijedem.

KAŠPÁREK Milé maminky, tatínkové, babičky, dědečkové. Prostě všichni dobrý, dobrý den. Dneska vám zahrajeme pohádku. *(všichni na scéně zvolají) MAMINČIN SVÁTEK.* Tiše sedte. Začínáme.

(Zazvoní na zvoneček. A jdou se posadit dopředu po straně. Přichází Zdravěnka a Kuba).

2 HUDBA: Házím míčem, házím míčkem, házím mičudou. Letí vzduchem, letí vzduchem, letí nad vodou. Házím míčkem, házím rychle, zpívám písničku. Hledám ke hře svého bráchu, hledám sestřičku. Házím, hledám, házím, hledám... budeme si hrát, budeme si hrát.

ZDRAVĚNKA Kubóóó, už dost, víš na co jsem si vzpomněla?

KUBA To nevím. Hraju dál.

ZDRAVĚNKA Ne nehraju. Je květen. A ty nevíš kdo má svátek??

KUBA Svátek. Svátek jara - Velikonoce, to už jako budou po druhý?

ZDRAVĚNKA Ale ne Kubo.

KUBA Tak Vánoce. Zdravěnko, to co venku padá to není sníh – je to bílé, ale jsou to bílé kvítka ze stromů...

ZDRAVĚNKA Hele ty opravdu, ale opravdu nevíš, kdo má svátek?

KUBA Hm, už vím Pankrác, Servác, Bonifác.

ZDRAVĚNKA (*směje se*) Ne, kdepak.

KUBA Tak mě nenatahuj jako kšandy.

ZDRAVĚNKA Tak poslouchej. (*Můžou zpívat všechny děti.*)

3 HUDBA **Letí, letí písnička k mámě zaletí.**
Poslyš naše maminko pozdrav od dětí.
Ty jsi zlaté sluníčko, ty nás láskou zahříváš.
Díky mámo, maminko, že nás ráda máš.

ZDRAVĚNKA A už to Kubo víš?

KUBA Maminky. Maminky mají svátek

ZDRAVĚNKA Správně. Nezdržuj. Musím jít připravit ten nej,nej největší dárek... (*odchází*)

(Kuba tam stojí sám, přemýšlí, láme si hlavu co jen tím NEJVĚTŠÍM dárkem myslela.)

KUBA Největší dárek. Co to může být?? Že by to byl slon... a s mašlí... velkou mašlí.... nebo.... velké auto.

(Kuba jde a jde a přemýšlí, objevuje se krásné žluté velké sluníčko – a to ťukne žlutou tyčkou Kubu do čela.)

KUBA Au, au co to je.

4 HUDBA **Zafukám jim na čelíčko, ťuk, ťuk, ťuk.**
Usmějte se na sluníčko ťuk, ťuk, ťuk.
Pohladím vás zlehýnka, jako vaše maminka.

KUBA Ahoj sluníčko.
SLUNÍČKO Ahoj Kubo.
KUBA Komu ťukáš na čelo?
SLUNÍČKO Tobě a dětem, aby bylo hezky na světě.
KUBA Já vím. Musím běžet. Pro maminku sehnat největší dárek.
SLUNÍČKO Tak utíkej Kubóóó...
(Utíká Kuba a mává sluníčku. Proběhne kolem něj zajiček.)

5 HUDBA **Běžel zajíc podle plotu, kde je pěšina.**
Zastavil se panáčkoval, stříhal ušima.
Běžel zajíc podle plotu, kde je cestička.
Zastavil se panáčkoval, kde je mrkvička.

KUBA Stůj, nikam neutíkej, zajičku.

ZAJÍČEK Co je Kubo.

KUBA Víš co je za roční období??

ZAJÍČEK Hahaha JARO... jaro... to je jasné.

KUBA A víš zajičku co je za měsíc???

ZAJÍČEK Víím. KVĚ KVĚ KVĚTEN...

6 HUDBA **Květen, květen, to je máj.**
Květen, to je květů ráj.
Jarní déšť mu barvu dal, vítr stromy učesal.
Sluníčko už hřeje víc, děti chodí bez čepic.
Květen, květen, to je máj.
Květen, to je květů ráj.

- KUBA Květen. A kdo má svátek?
- ZAJÍČEK Svátek má??? Ten kdo se narodil.
- KUBA Né to jsou narozeniny. Ale svátek???
- ZAJÍČEK Svátek mám já??
(Kouká nevěřičně - ukazuje na sebe.)
- KUBA Kdepak zajíčku. Svátek mají všechny maminky.
- ZAJÍČEK Jééé i ta moje maminka??
- KUBA I ta tvoje maminka. A co jí dáš za dárek?
- ZAJÍČEK Už to mám!
- 7 HUDBA:** **Já sem zajíc dupy, dup.**
Kdo má svátek tak mu kup.
Třeba pole se zelím.
Já nic jiného nejím.
Já jsem zajíc hej, hej, hej.
Kdo má svátek tak mu dej.
Velké pole se zelím.
Hlavně dobře kyselým..
- ZAJÍČEK No velké pole se zelím...
- KUBA To nebude ten největší dárek.
- ZAJÍČEK Jak myslíš... tak já utíkám.
- KUBA no, nevím,nevím
(Proti Kubovi jde medvěd, nebo dva medvědi nebo tři. Můžou jet i na koloběžce)
- KUBA haló, medvěde, počkej! Víš, že maminky mají svátek?
- MEDVĚD Nevím.

- KUBA I tvoje maminka má svátek. Tak co bys jí dal?
- MEDVĚD Už to mám.
- 8 Hudba:** **Brumy, brumy, brum a brum, já bych koupil velký dům. Brumy, brumy, brum a brum oba za ní pojedem přivezem jí sud s medem. Medík ten má každý rád. Přivezem jí sud s medem. Velký sud a né jeden, s medem já jsem kamarád Aspoň tři sudy medu. Ahoj já už zas jedu Vidím že máš mámu rád. Oba za ní pojedem. Přivezem jí sud s medem. Medík ten má každý rád. Přivezem jí sud s medem, velký sud a né jeden, vidím že máš mámu rád. Na cestu se musím dát.**
- MEDVĚD Už jedéééém... ahóóój Kubóó...
(Odjíždějí. Kuba stojí sám a sedá si a přemýšlí.)
- KUBA Zajíček radil pole se zelím, medvěd sud medu....
(Objevuje se na scéně vrána - jedna, dvě.)
- VRÁNA Kráky, kráky krák nazdar Kubo. Proč jsi smutný?
- KUBA ÁÁle..., maminka má dneska svátek
- VRÁNA A kruciš. Naše taky.
- KUBA Každá maminka.
- VRÁNA Hmhm... to by chtělo dárek.
- KUBA Jo, dárek!
- VRÁNA Ale jaký?
- KUBA Celý den si s tím lámu hlavu.
- VRÁNA No ještě ji nemáš zlomenou.

- KUBA Neposmívej se.
- VRÁNA Nevím.
- KUBA Ty nevíš, já nevím. Ale Zdravěnka prý má ten největší dárek a nechce mi to říci.
- VRÁNA Aha... (*drbe se na zobáku*). Počkej budu přemýšlet. (*Chvilka ticha, vrána pemyšlí.*)
- VRÁNA Už to mám, my budeme Zdravěnku... špehovat.
- KUBA Špehovat?
- VRÁNA Jo! Špehovat. A zjistíme co má za největší dárek!
- KUBA Huráááá, tak jdeme, ale tiše.
- 9 HUDBA:** **Půjdem za ní tiše, chachachacha...**
Do tý její skrýše, půjdem tiše, půjdem tiše.
Co tam asi skrývá, jaký dárek má.
Dnes je velký svátek. Dnes je velký svátek matek.
Dnes je velký svátek, mamky svátek maj.
Svátek maj.
(Kuba a vrána jsou ve světničce a oba se vrhají k oknu.)
- KUBA Pust' mne, nevidím.
- VRÁNA Já taky nevidím.
- KUBA Uhni.
- VRÁNA Tiše ať nás nevidí.
- KUBA Honem, musíme se schovat jde sem a zpívá si.
(Zdravěnka projde kolem Kuby a vrány a zpívá si.)
- 10 HUDBA** **V té naší zahrádce roste kvítí, protože sluníčko /na ně svítí/. Kdyby to sluníčko nesvítilo, tak by to kvítí tam**

nebylo. Ale že sluníčko na ně svítí, proto tam roste pěkné kvítí.

KUBA *(šeptá)* Proč nejde nakupovat?

VRÁNA Nevím!

ZDRAVĚNKA Takových kyticěk mám. Věneček z nich si udělám.

(Přichází děti převlečené za kyticčky a říkají říkanku. Při které vytvoří kroužek a posadí se do dřepu.)

Uvijíme věneček, ze všech našich kyticěk,
zapleteme do věnečku lístek, kvítek i větvičku, jaké
jméno máš? Pojď ty mezi nás...

(Každá kyticčka vstane a přednese básničku.)

FIALKA Fialka, fialka voňavá, kdekomu svou vůni rozdává,
Letos voní, pěkně voní, tak jako předloni, jako loni.

TRÁVA Trávo, trávo jak jsi sladká, pro kůzlátka, pro hou-
sátka.

SEDMIKRÁSKA Máme radost sedmikrásky, že už není náledí.

PAMPELIŠKA Pampeliška - maminka, létavého semínka.
Semínko se země chytí roste z něho nové kvítí

POMNĚNKA Tahle holka modrooká pořád sedá u potoka.
Když si nohy trochu smočí, sluníčko jí svítí z očí.

KOPRETINA Kopretiny, kopretina všechny stejné každá jiná.

KONVALINKA V lese v trávě spinká, bílá konvalinka.
Zvonečky má nezazvoní, ale za to krásně voní.

PETRKLÍČ U potoka roste kvítí říkají mu petrklíč, na koho to
slovo padne ten musí jít z kola pryč.

- VLČÍ MÁK Natrhala jsem si venku, vlčí máky pro maminku.
- CHRPA Na takovou chrpu škoda, mámo, srpu.
Nás ta krása nezmýlí, vyženem ji z obilí.
- VRÁNA Kráky, kráky to je krása. Můžu taky jednu kytičku pro svoji vraní maminku.
- ZDRAVĚNKA Vem si vráno kytičku.
(Vrána si vezme dvě nebo tři děti co jsou jako kytička a za ruku s nimi odchází do svého kroužku. Přiskákává zajíček.)
- ZAJÍČEK Skáky skáky, já bych prosil pro maminku taky...
- ZDRAVĚNKA Tak si taky vyber zajíčku.
(Zajíček odchází do svého kroužku s dětmi co jsou jako kytičky. Přichází medvěd.)
- MEDVĚD Brum, brum pro maminku nemám kytku.
- ZDRAVĚNKA Jen si vem i ty medvídku.
(Medvídek si vybere také děti jako kytičky a odchází do svého kroužku. Zůstává jen Zdravěnka v ruce má kytičky a Kuba.)
- KUBA Jéééé. To mne nenapadlo. To je ono.
- ZDRAVĚNKA Co tě nenapadlo Kubo?
- KUBA No. Že ten nej, nej, nej dárek pro maminku, je kytička.
- ZDRAVĚNKA Ano. A teď honem Kubo než přijde maminka ještě tě něco naučím.
(Oba odchází do společného kroužku. Přichází maminka a zpívá si.)

- 11 HUDBA:** Pod naším okýnkem rostou tam dvě růže.
Pod naším okýnkem roste tam štěp.
Jsou na něm jablíčka, trhá je Ančička.
Jsou dobrá, jsou sladká, jsou jako med.
- MAMINKA** Tady všechno voní. Kde jsou děti??
(Zdravěnka a Kuba pomalu přichází, nesou kytičku a volají.)
- OBA** Maminko! Maminko! Máš dneska svátek.
- 12 HUDBA** Maminko máš dneska svátek.
Dnes je svátek, svátek matek.
Maminko máš dneska svátek.
Chtěli jsme ti koupit šátek.
Maminko my ale dnes - docela jsme bez peněz.
Do ucha ti pošeptáme, maminko rádi tě máme.
Ráda tě mám, rád tě mám.
- MAMINKA** Jé děti, to je ta nejhezčí kytička. Pojd'te ke mně.
(Ve světničce - maminka hladí děti. Maminka zpívá.)
- 13 HUDBA** Lepšího nic není, než-li hodné děti mé.
Lepšího nic není, než maminko srdce tvé...
(Děti se staví do řady, před ně si stoupají Kašpárci.)
- KAŠPÁREK:** Všechno dobře dopadlo. Skončilo nám divadlo.
A kdo nemá pro maminku ani kytičku. Tak jí zazpívá písničku. Nebo jí dá hubičku.
(Všichni začnou zpívat.)
- 14 HUDBA** První, druhý, třetí, pojd'te s námi děti, do divadla s úsměvem. První, druhý, třetí, pojd'te s námi děti, pohádku Vám předvedem. Dobrý, dobrý, dobrý den.

**Jsme divadlo s úsměvem. Dobrý, dobrý, dobrý den,
s Kašpárkem k Vám přijedem.**

KONEC HRY

MAMINČIN SVÁTEK

(písničky jak jdou za sebou- 5 sekund pauza mezi nimi)

- 1. První, druhý, třetí, pojd'te s námi děti, do divadla s úsměvem.
První, druhý, třetí, pojd'te s námi děti, pohádku Vám předvedem.
Dobrý, dobrý, dobrý den. Jsme divadlo s úsměvem.
Dobrý, dobrý, dobrý den s Kašpárkem k Vám přijedem.**
- 2. Házím míčem, házím míčkem, házím mičudou.
Letí vzduchem, letí vzduchem, letí nad vodou.
Házím míčkem, házím rychle, zpívám písničku.
Hledám ke hře svého bráchu, hledám sestřičku.
Házím, hledám, házím, hledám... budeme si hrát, budeme si hrát.**
- 3. Letí, letí písnička k mámě zaletí.
Poslyš naše maminko pozdrav od dětí.
Ty jsi zlaté sluníčko, ty nás láskou zahříváš.
Díky mámo, maminko, že nás ráda máš.**
- 4. Zařukám jim na čelíčko, řuk, řuk, řuk.
Usmějte se na sluníčko řuk, řuk, řuk.
Pohladím vás zlehýnka, jako vaše maminka.**

5. Běžel zajíc podle plotu, kde je pěšina.
Zastavil se panáčkoval, stříhal ušima.
Běžel zajíc podle plotu, kde je cestička.
Zastavil se panáčkoval, kde je mrkvička.
6. Květen, květen, to je máj.
Květen, to je květů ráj.
Jarní déšť mu barvu dal, vítr stromy učesal.
Sluníčko už hřeje víc, děti chodí bez čepic.
Květen, květen, to je máj.
Květen, to je květů ráj.
7. Já sem zajíc dupy, dup.
Kdo má svátek tak mu kup.
Třeba pole se zelím.
Já nic jiného nejím.
Já jsem zajíc hej, hej, hej.
Kdo má svátek tak mu dej.
Velké pole se zelím.
Hlavně dobře kyselým..
8. Brumy, brumy, brum a brum, já bych koupil velký dům.
Brumy, brumy, brum a brum oba za ní pojedem přivezem jí
sud s medem. Medík ten má každý rád.
Přivezem jí sud s medem.
Velký sud a né jeden, s medem já jsem kamarád
Aspoň tři sudy medu. Ahoj já už zas jedu
Vidím že máš mámu rád. Oba za ní pojedem.
Přivezem jí sud s medem. Medík ten má každý rád.
Přivezem jí sud s medem, velký sud a né jeden,
vidím že máš mámu rád. Na cestu se musím dát.
9. Půjdem za ní tiše, chachachachacha...
Do tý její skrýše, půjdem tiše, půjdem tiše.

Co tam asi skrývá, jaký dárek má.
Dnes je velký svátek. Dnes je velký svátek matek.
Dnes je velký svátek, mamky svátek maj.
Svátek maj.

10. V té naší zahrádce roste kvítí, protože sluníčko /na ně svítí/.
Kdyby to sluníčko nesvítilo, tak by to kvítí tam nebylo.
Ale že sluníčko na ně svítí, proto tam roste pěkné kvítí.
11. Pod naším okýnkem rostou tam dvě růže.
Pod naším okýnkem roste tam štěp.
Jsou na něm jablíčka, trhá je Ančička.
Jsou dobrá, jsou sladká, jsou jako med.
12. Maminko máš dneska svátek.
Dnes je svátek, svátek matek.
Maminko máš dneska svátek.
Chtěli jsme ti koupit šátek.
Maminko my ale dnes – docela jsme bez peněz.
Do ucha ti pošeptáme, maminko rádi tě máme.
Ráda tě mám, rád tě mám.
13. Lepšího nic není, než-li hodné děti mé.
Lepšího nic není, než maminko srdce tvé.
A budeme jí zpívat k mámě píseň zaletí a do nebe se dívat, je
to pozdrav od dětí. Ty jsi naše slunce, jak se na nás usmíváš.
Víme oba dobře, že nás mámo ráda máš.
Lepšího nic není, než-li naše maminka.
Lepšího nic není, tvář nám hladí zlehýnka.
Není lepší potěšení, než-li moje dětičky.
My jsme mámo tvoje, my jsme tvoje dětičky
Ty jsi naše slunce jak se na nás usmíváš, víme oba dobře, že
nás mámo ráda máš.

14. První, druhý, třetí, pojd'te s námi děti, do divadla s úsměvem. První, druhý, třetí, pojd'te s námi děti, pohádku Vám předvedem. Dobrý, dobrý, dobrý den. Jsme divadlo s úsměvem. Dobrý, dobrý, dobrý den, s Kašpárkem k Vám přijedem.

POZNÁMKY KE HŘE

TATO POHÁDKA JE TOCHU NÁROČNĚJŠÍ, ABY JI HRÁLY DĚTI ÚPLNĚ SAMY V MŠ. Doporučujeme paní učitelku jako maminku.

Kytičky si můžete podle vašich básniček vyměnit, za jiné.

Na konci je hezké, když děti mají pro svoji maminku kytičku (i z papíru vytvořenou) a rozeběhnou se k maminkám.

HUDBA:

Písničky jsou na CD podle čísel za sebou. Mezi jednotlivými písničkami je 5 sekund pauza. V této pauze stopujete hudbu. Je třeba, aby pouštění obsluhoval dospělý.

Světnička. Zvolte nejjednodušší formu. Stůl, židličky – pokojíček.

Přejeme Vám hodně usměvavých chvil s nacvičováním a radost ze hry. A těšíme se na Vás s ostatními pohádkami, pro dramatizaci s dětmi.

Budeme rádi pokud nám napíšete o náročnosti nácvičku.

Vaše Ludmila Frištenská

MAMINČIN SVÁTEK

Pro dětskou dramaturgii upravila a napsala: Ludmila Frišenská

Texty k písním: Ludmila Frišenská, Alena Stejskalová,
Miroslav Budík

Hudba: Milan Moc

Zpěv: Alena Stejskalová, Miroslav Budík

Hudební a zvuková režie: Vladimír Budík

Vydává: Divadelní agentura Ludmily Frišenské

Divadlo ÚSMĚV®

www.agenturafristenska.cz

info@agenturafristenska.cz

Nahrávací studio: BaB Audio studio Jámy

Tisk: Infiniti art, s.r.o., Český Těšín

Korektura: Zdenka Weissová

Foto: atelier Myška

Vydáno 28. 2. 2011